

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-131/14

Malvino Cervati

ir

Società Malvi Sas di Cervati Malvino

prieš

Agenzia delle Dogane

ir

Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Corte suprema di cassazione prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Reglamentas (EB) Nr. 565/2002 — 3 straipsnio 3 dalis — Tarifinė kvota — Argentinos kilmės česnakai — Importo licencijos — Importo licencijų suteikiamų teisių perleidimo negalimumas — Apėjimas — Piktnaudžiavimas teise — Sąlygos — Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 — 4 straipsnio 3 dalis“

Santrauka – 2016 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

1. *Prejudiciniai klausimai — Teisingumo Teismo jurisdikcija — Reikšmingų Sąjungos teisės nuostatų nustatymas — Klausimų performulavimas*

(SESV 267 straipsnis)

2. *Europos Sąjungos teisė — Piktnaudžiavimas pagal Sąjungos teisės nuostatą suteikiama teise — Piktnaudžiaujant sudaryti sandoriai — Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti — Patikrinimas, kurį turi atlikti nacionalinis teismas*

3. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Importo ir eksporto licencijos bei išankstinio nustatymo sertifikatai — Importo tvarka — Tarifinė kvota — Prekių, kurias naujas importuotojas įsigijo už Sąjungos teritorijos ribų iš asmens, neturinčio importo licencijos, importavimas taikant lengvatinį tarifą — Pateikus į laisvą apyvartą, pardavimas su tuo asmeniu susijusiam tradiciniam importuotojui, o paskui antram tradiciniam importuotojui, nors nė vienas iš jų neturi reikalingų licencijų — Leistinumas — Ribos — Piktnaudžiavimas teise — Patikrinimas, kurį turi atlikti nacionalinis teismas*

(Tarybos reglamento Nr. 2988/95 4 straipsnio 3 dalis; Komisijos reglamento Nr. 565/2002 3 straipsnio 3 dalis ir 5 straipsnio 3 dalis)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 26 punktą)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 32–35, 46 ir 47 punktus)

3. Reglamento Nr. 565/2002, nustatančio iš trečiųjų šalių importuojamo česnako tarifinių kvotų administravimo metodiką ir įvedančiu prekių kilmės pažymėjimų sistemą, 3 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 4 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal jas iš principo nedraudžiama tokia schema, pagal kurią ūkio subjektas, kuris yra tradicinis importuotojas, kaip tai suprantama pagal pirmąją iš šių reglamentų, jau išnaudojęs jo licencijose, suteikiančiose teisę importuoti taikant lengvatinį tarifą, nurodytą prekių kiekį, pateikia užsakymą kitam ūkio subjektui, kuris taip pat yra tradicinis importuotojas ir neturi tokių licencijų, ir

- pirmiausia prekes už Sąjungos teritorijos ribų su antruoju ūkio subjektu susijusi bendrovė parduoda trečiajam ūkio subjektui – naujam importuotojui, kaip tai suprantama pagal minėtą reglamentą, turinčiam tokias licencijas,
- paskui trečiasis ūkio subjektas išleidžia šias prekes į laisvą apyvartą Sąjungoje, pasinaudodamas teise taikyti lengvatinį muitų tarifą, ir perparduoda jas antrajam ūkio subjektui,
- galiausiai antrasis ūkio subjektas perleidžia prekes pirmajam, kuris šitaip įsigyja prekių, importuotų pagal minėtame pirmajame reglamente numatytą tarifinę kvotą, nors neturi tam reikalingos licencijos.

Vis dėlto tam, kad tokia prekių pardavimo ir perpardavimo vieno ūkio subjekto kitam schema nelemtų neteisėtoms vieno ūkio subjekto įtakos rinkai ir kad dėl jos tradiciniai importuotojai neapeitų Reglamento Nr. 565/2002 5 straipsnio 3 dalies ir nepažeistų tikslo, pagal kurį paraiškos licencijoms gauti turi būti susijusios su faktine komercine veikla, būtina, kad kiekvienas šios schemos etapas būtų vykdomas taikant kainą, atitinkančią rinkos kainą, ir kad importą taikant lengvatinį tarifą vykdytų pats teisėtai gautų licencijų turėtojas. Konkrečiai kalbant, nacionalinis teismas turi patikrinti, ar kiekvienas dalyvaujantis ūkio subjektas gauna tinkamą kompensaciją už konkrečių prekių importą, pardavimą ar perpardavimą, leidžiančią jam išsaugoti poziciją rinkoje, kuri jam suteikta administruojant kvotą.

Be to, kiek tai susiję su nustatymu, ar tokia schema buvo taikoma iš esmės siekiant dirbtinai sukurti sąlygas, reikalingas norint pasinaudoti lengvatiniu muito tarifu, pasakytina, kad tarp aplinkybių, atsižvelgiant į kurias būtų galima nustatyti dirbtinį tokios schemos pobūdį, yra aplinkybė, kad licencijų turintis importuotojas nepatyrė jokios komercinės rizikos, ar aplinkybė, kad importuotojo pelno marža yra nedidelė arba prekių pardavimo kaina, kurią importuotojas taikė Sąjungoje esančiam pirmajam pirkėjui, paskui pastarasis taikė antrajam Sąjungoje esančiam pirkėjui, yra mažesnė nei rinkos kaina.

(žr. 43, 51, 53 punktus ir rezoliucinę dalį)